

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joi și Sâmbătă

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERȚIUNILE

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond — și timbru de 60 fl. pentru fie-care publicare.

Alegerea carierei.

Este grea situațiunea părinților până când copii sunt în școlile medii, căci au a se îngriji de cele necesare pentru traiul vieții.

Sunt grele condițiunile între cari trăim azi în general noi Români de sub coróna sfântului Stefan.

Avem puține școle românești și nevoiți suntem a ne trimite copii în școlile cari sunt situate mai în apropierea locuințelor noastre.

Sunt grele condițiunile sub cari tinerii nostri se primesc în școlile medii.

Atât în cele ale statului, cât și în cele ale confesiunilor este mare didactul, care se cere dela elevi, sunt scumpe manualele scolare, așa, că azi în mod însemnat este redus numărul tinerilor nostri din școlile medii tocmai din cauza acestor multe greutăți, cari merg crescând.

Pre noi ne pune pe gânduri situațiunea acésta, căci ea ni se presintă ca o stavilă simțitoare în calea progresului.

Principiul dominant în țerile civilizate este, ca instrucțiunea să o sprijinească pretutindenea statul, mijlocind chiar câștigarea în mod gratuit, a tuturor cunoscințelor necesare ca toți cetățenii să pôta fi părtași de binefacerea școlei.

Obligată să fie instrucțiunea și gratuită. Aceste două principii trebuie să meargă mână în mână, dacă voim să măsurăm cu cumpănă dreaptă pentru toți cetățenii.

Statul nostru a codificat numai unul dintre aceste două principii: obligativitatea.

Merge greu numai cu lucrul de jumătate, acésta o vedem din practica vieții toți cei ce avem de a face cu școala.

Bine vor merge lucrurile numai atunci, când porțile școlilor vor fi deschise pentru toți, și pentru săraci și pentru bogați, și spre acest ideal trebuie să năsim toți, căfi lucrăm pentru bu-

nurile ideale ale omenimei, și instrucțiunea, cultura minții și a inimei per eminentiam se numără între bunurile ideale comune omenimei.

Statul nostru este stat poliglot.

De lucrul acesta a ținut sémă și legislațiunea noastră în anul 1868, când a creat legea actuală de instrucțiune.

S'a codificat deci principiul în legea noastră fundamentală de instrucțiune, ca fiecare elev în limba sa maternă să fie instruat, dela început, va să zică după sistemul școlilor de azi, dela etatea de trei ani, când elevul intră în asilul de copii, până la facearea examenului de maturitate la vreun gimnasiu, școlă reală sau școlă comercială.

Ar trebui deci să avem prin locurile, unde românii locuiesc în masse mai compacte școle susținute de stat, și anume școle de toate categoriile, asile, școle elementare inferioare, școle elementare superioare, școle civile, gimnasii, școle reale, școle comerciale, pedagogii, și școle de industrii și comerț, cu limba de instrucțiune română toate, și toate cu instrucțiune gratuită.

Atunci ar fi executată legea fundamentală de instrucțiune în sensul liberal, în spiritul acelora, cari o au conceput și o au votat.

Azi stăm departe de o asemenea stare ideală, și multele plângeri din partea părinților și în ce privește didactul prea mare, și în ce privește manualele scolare ne sunt dovadă, că da, suntem departe de stările ideale contemplate prin lege.

Este redus deci numărul maturizantilor români la o cifră minimală, și pentru acești puțini, pentru părinții și tutorii acestor puțini avem să vorbim azi la tema: alegerea carierei.

Noi în situațiunea actuală am fost la locul prim pentru cariera preoțescă și cea învățătorescă.

Ne stau însă deschise și celelalte cariere, și un om cinstit pe toate poate deveni folositoriu omenimei în general, și neamului nostru în special.

E frumoasă calea ce o poate percurge un judecătoriu, un amplotat la administrațiune, un profesor fie la puținele noastre școle medii, fie la cele ale statului, frumoasă și nobilă calea, ce o poate percurge un medic, sunt deschise pentru mânășă activitate câmpiile noastre cele roditoare, munții nostri cei bogați în minerale, pădurile noastre, cari au mai rămas nedevastate de toporul țeranului, care are mania de a da în arborele cel mai frumos, toate aceste căi stau deschise, și cu muncă, osteneală, paciență și bunăpurtare pe toate poate da omul înainte.

De bună sémă va da omul de multe obstacule, va trebui să sufere durerile, cari-l vor ródé când va vedea, că e preterat de alții, l va durea, când se va vedea persecutat pentru cuvântul, că e român; că va trebui să se închine de multe ori pe la ușile superiorilor spre a poté fi promovat la rangul și treapta ce i se cuvine; l va durea, când va vedea că i-se ia de păcat consimțirea cu neamul seu; că acest păcat i-se socotește și în casa sa, când în sinul familiei sale cultivă limba română, literatura românească, și tot ce-l légă de trecutul neamului său.

Și în curentul de azi, care e alimentat de aproape toți factorii, cari determină viața de stat la noi, zicem în curentul de azi asemenea situațiuni nu sunt eschise.

Mai vin apoi suspiciunile de tot soiul, și favorisarea prin protecțiune nemeritată, cari în curentul de azi încă sunt posibile.

Cine voese să-și asigure deci o viață cu tihnă, o viață independentă, acela se face în cele mai multe cazuri avocat, și avocatul încă poate veni în situațiuni, cari pot tanga independența caracterului lui.

Cariera cea mai sigură și-o poate omul avea azi la noi pe cariera militară, unde posibil poate fi scutit de necazuri, ca și cele îndicate mai sus.

Cariera militară per excelentiam poate desvolta în om caracter, demnitatea de om, poate desvolta simțul de

ordine, de disciplină, de respectarea drepturilor și în sus față cu superiori, și în jos față cu subalterni, poate desvolta și în faptă desvöltă, spiritul de gertfire de sine, iubirea de patrie, pentru care este în stare omul a-și da viața.

Desvoltate aceste însușiri în inima omului ele înalță pre om, și noi avem trebuință, ca în șirurile noastre să avem acésta classă de ómeni bine reprezentată.

În cele din urmă, cariera militară se poate face și cu mai puține spese, și ea este azi una dintre cele mai bine retribuite.

Cei mai buni soldați sunt Români, acésta o-au accentuat nu odată oficiali superiori, ba chiar și membrii din sinul dinastiei.

Pentru ce să nu cerceteze deci și tinerii nostri academiile militare după depunerea examenului de maturitate, pentru ce să nu vedem și Români în statul major al miliției noastre?

Chestiuni bisericești.

(Fine)

Dorim cu toții de sigur ca în biserica noastră să apară scriitori: istorici bisericești, cari prin acte să documenteze creștinătatea Românilor din seculul al 2-lea și folosirea lor de biserici prin seculii 3—12, pentru-că inimicii susțin, că în seculul al 13-lea au primit Români creștinătatea. Óre nu urmază să le dovedim cu documente? Prin o astfel de muncă cred-că și dintre cei prezenți pot deveni membrii ai Academiei române și nu numai mireni ca Domnii: Odobescu și N. Densușeanu, cari știură afla manuscrise bisericești; vor putea și preoții noștri afla.

Predicatori, veți zice, avem. Să ne mulțumim numai cu Dl Z. Boiu? Legătura intimă de biserică se observă la unii preoți, că e elastică nu ca la alte confesiuni. Studiile teologice dogm. exeget. executate sunt perfecte? Muzica bisericească a ajuns în stadiul de a se transforma; să o lăsăm curentelor școlei D-lui G. Dima, școlei D-lui Muzicescu, și școlei D-lui Kiriak fără nici un studiu? Glasurile bisericii au ajuns pe sate în unele

FOIȚA

Din tainele vieții.

II.

Oșlobeni! ... de numele acestui sat sunt legați trei ani din copilăria mea. Crescut la familia Ballif ca propriul lor copil, nici odată nu voiu uita cum prima mea școlă a fost la țară, în sinul frumoasei naturi, iar nu înghesuit pe o bancă, în o cameră fără aer, sub varga unui învățător, gata de a-și potoli nervele pe palmele, dacă nu pe spinarea scolarilor sei. Grand Maman Duvivier ne pune să cetim, Adela ne priveghea să scriem o pagină-două, cu dl Ballif învățam la două trei zile ceva socoteli. La Fífine-maman recitam vr'o fabulă... Dar cum o învățam acea fabulă?... Luam cartea cu noi, Alfred și eu, și cîte o bucată de pine dulce de casă și fuga în livadă, cît se coceau cireșile... Acolo ne era primul dejun cățărați pe pomi. Adeca, mai la drept, Alfred se cățara pe pomi, că eu eram foarte stingaciu la mișcările fizice lente... D'aceia mai apoi, am căutat pe fiul meu Alecu să-l scot meșter la toate spânzură-

torele de gimnastică ale amicului Mocianu... Alfred îmi arunca mie o cireșă și el înghitea zece. „Cine împarte, parte și face” e zicătoare veche și adevărată. Apoi, cînd nu mai puteam înghiți cireșe cu simburile cu tot, ne puneam pe malul Cracăului, care curgea recoros și guraliu prin livadă și ne apucam de învățat lecțiunea „pentru Fífine-maman”.

După amezi preumblare cu întreaga familie. Mergeam mai adesea la Monsiur Borty, o familie francesă, care fusese îngăduită de Ballif să locuiescă la un capăt al satului.

Acolo ne aștepta tante cu unt prósșet, cu ridichi, cu miere în faguri — spre tómnă — cu dulcătă... Ce mai petreceam! Când plóia ne împedea dela asemenea preumblare, Alfred și eu mine eram nenorociți... Alfred tot se mai mîngăia, că mergea la grajd și încăleca pe neînșelate roibușorul vătăfului lordache și dădea o raită două prin larga curte, pînă prindea de veste stăpînul calului, care alerga să-l descalice.

— Iar te apuci de nădrăvăni, conașule? zicea vătăful. Uite, conașul Vasilică (eu) ce cuminte este...

Eram cuminte, că nu puteam altfel: nu știam să încălec decît pe măturoiul dela hambar, cînd chelarul îl uita afară.

În fie-ce Sîmbătă venia o trăsură dela Piatra (N) să mă ia acasă. Mă dorea mama. O doream și eu; dar, d'abia ajuns acasă, doream tot atît de mult să mă întorc la Oșlobeni. Acasă nu erau decît fetele, surorile mele; dincolo era Alfred și preumblările și poveștile frumoase ce ceteam cu Grand'maman.

Singurul lucru ce nu-mi plăcea la Oșlobeni, era cînd monsieur Ballif, *papa Ballif*, cum îi ziceam acum și eu, se întorcea uneori acasă într'o stare urită... Tot luând socotela jidovului orîndar (cârciumar), bietul om se trezi, ba se alegea cu o patimă care nu-l lăsa tocmai în tota întregimea minții.

Atunci el făcea ori-ce gălgăie, striga, era nemulțămît de tota lumea și vai de bietul vătăf de se n'tîmpla pe aproape de el... Fífine-maman, sormană, plîngea; grand-maman și fetele se duceau în camera lor; Alfred și eu mine ne băgam în paturi, trăgînd plapăma preste cap...

Noroc că asemenea scene erau rare. Și ce bun era papa în celelalte zile! Pine caldă s'o pui la rană! „Așa arendaș să dea Dumnezeu totdeuna Oșlobenilor! ziceau țeranii. Mama Anghelușa, bătrîna vėdană, în livada căreia era un brad mare bătrîn, singurul din sat nu odată o auzii grăind cu Fífine-maman:

— Zău așa, coconită; să-i dăm pe neștiute, boerului, în cafea, lécul ce, țoi-o pregăti eu și o să vezi că nu mai pune pic de vin în gură... așa am desbărat eu pe răposatul meu bărbat Antohie...

De i-o fi dat mama Anghelușa lui papa lécul, nu știu, dar pînă la una la alta trecu un an, doi, și acum era al treilea an de cînd învățam ceac-pac ceva carte francesă la Oșlobeni.

Iarna era timpul cel mai dispăcut, dar ce compensațiune aveam primăvara, dar mai ales vara!... Cracăul ne oferea băi de óre întregi, — cînd nu era mare, după ploii; li-vedea era a noastră; sub bradul mătușei Anghelușa petreceam cu fetele din sat, jucîndu-ne de-a „ineluș învîrticus, ghici pe-al cui deget am pus”. Alfred, ceva mai mare decît mine, era foarte amator de asemenea joc cu fetele, o l'fórté nevinovat, dar de l'și omul-copil are instinctul cocoșelului, care rîcîte pe lingă găină și scote cîte un răgușit cucurigu pițigăiat...

Ce-mi plăcea mai mult erau șezătorile dela curtea boerescă. Femei și fete veneau cu dragă inimă; unele melîtau cînepa zăcută în Cracău, altele pieptăneau fuiroale... Și spuneau cu nesfîrșire povești cu smei, cu

biserici a-se cânta pe glasul gurii; se le lăsam așa?

Cântarea bisericii noastre prin melodiile ei, are misiunea a delătura indiferentismul religios și a atrage pe creștinii la biserică; întreb: nu este necesar a se perfecționa? Nu ar fi timpul să studiem și salarizarea cantorilor bisericești?

Curentul antireligios știm că s'a format din spiritul materialistic al secolului al 19-lea; eară în România din mania de a face saltus în progres. Din acest impuls frații noștri de dincolo au imitat pe Francezi, eară unii din România inteligenți de dincoace fiind în contact cu ei, i-au imitat. Întrebarea este: să lăsam să se înmulțească numărul lor?

Adevărat este, că Dumnezeu întorce inimile. Colo în Franța unii bărbați scriitori naturaliști au devenit religioși. Pe aceștia i-au imitat și unii bărbați din România. Folia politică „Apărarea Națională” în Nr. 112 serie: despre reînvierea sentimentului religios; despre reînvierea credinței etc. Inteligența națională din România se vede că s'a convins: că nu e bine că bisericile Române au rămas pustii; că progresul românesc înainteză fără a considera biserica; a văzut, că străinii aflând bisericile Române părăsite au dat năvală asupra lor. (Intemplanța cu Metropolitul Ghenadie). Dela aceste întemplanți bărbații Români naționali au dat alarmă strigând: Să perde naționalitatea Românilor! M'am întregat unde? În România? Cum să pôte? Acolo sunt cinci milioane Români, și numai o jumătate milion străini. Ce vom cugeta noi cei copleșiți de dușmani? Să stăm pasivi? Nu, ci dacă unii Români desprețuiesc și stau departe de biserică, prin ce mijloce ar fi să-i atragem? Resoanele, că trebuie să păstreze religia părinților lor, nu sunt de ajuns. Ei ne rid în față. Ne trebuie arme și puteri spirituale. De unde să le luăm?

Ne scoborâm la uniformitatea serviciilor dumnezeiești. Se constată schimbări și așateri dela tipic, că așa e obiceiul. Să lăsam biserica obiceiurilor?

Serviciile bisericești zic unii sunt prea lungi. Ore n'ar fi de lipsă ca sinodul Episcopesc să tipărească un tipic cu prescurtări cum e al Metropolitului Nifon din anul 1851?

Astfel mai sunt multe alte întrebări cari reclamă eșirea unei foi, spre a se studia și deslega.

2. *Disciplina personalului bisericesc, încă scade, sau lipsește.* Însemnătatea disciplinei în biserică este foarte mare. Viețuirea estetică și punctuală a unui funcționar bisericesc oglindă caracterul lui.

Suntem deci de părere, că precum nutremântul este omului neapărat de lipsă, astfel este și disciplina funcționarului bisericesc indispensabilă.

Scim, că o viață liberală așteptă publicul civilizat; scim, că unii preoți voesc să treacă de liberali și să arete că sunt omenii timpului. Tot așa vedem și desprețul acelora cari îi laudă în față, ear în dos îi osândesc și cu ei totă biserica.

Ilene Cosinzene, cu bălauri. Doi lăutari cîntau în soroce și toate fetele și femeile lăsau cîte o clipă lucrul și încingeau hore, la care se băgau Adela, Duduia, Alfred și cu mine. Papa Ballif cu vâtaful Iordache scoteau din pivniță vin și rachiu și împărțeau la clăcași, de sigur parte făcîndu-și și lor.

Intr'o zi vornicul din sat vine la boierul să-i spună, că un slujitor dăla isprăvnicie a venit și i-a poruncit să scotă satul a doua zi la vadul Cracăului în haine de Duminică, că are să treacă Măria Sa Mihai Sturdza Vodă...

Din niște transparente de perdele, Adela și Duduia ne-au improvisat cîte un drapel moldovenesc, roș și albastru, și ni le-au dat să mergem și noi să cinstim pe Vodă...

Pentru prima dată aveam să ved un alai de călătorie domnescă. Ce nerăbdător eram! Doar o trece mai curînd!

— Vine! vine! Strigați, măi, ura, poruncește vornicul satului.

Trecu în góna a vr'o 16 cai de poștă o trăsură închisă, în care era Mihai Sturdza Vodă, însoțit de un adjutant domnesc. Urma apoi o trăsură cu furgon, în care era bagajele, proviziunile de drum și doi, trei servitori.

Scim, că deprinderea la pasiuni abate pe funcționari dela împlinirea chemării lor, însă dacă așa le convine și dacă au caracter atunci trebuie să se abțină de această chemare, care cere: să instrueze și prin exemplu.

Scim prea bine cu toții cuvintele sf. Scripturi:

„Intru densul viață era și viața era lumina omenilor. Voi sunteți lumina lumii; așa se lumineze lumina voastră înaintea omenilor ca văzînd faptele voștre cele bune, să se prêmărescă Tatăl cel ceresc.

„Și slugi netrebnice suntem, că cea ce am fost datorii n'am făcut.

„Fiule! Vrei să slugesti Domnului Dumnezeuului tîu, îndreptezăți inima și împlineșteți datorii ta.”

Unii dintre frații preoți — din deprindere neobservînd datorii lor, se vor întreba: Unde și la cari servicii lipsește disciplina?

Când un Cap bisericesc în mod oficios în Sinod a declarat: „că disciplina lipsește, că păcatele lăsării și ale facerii rod la tulpina arborelui vieții noastre bisericești”; atunci trebuie să credem, că are dovezi. Și trebuie să ne întrebăm, că ore în libertatea constituției noastre nu s'au introdus și la preoții din Archidieceasă acele păcate? Spre orientare să ne întrebăm: Să păzește, în tot locul la serviciile dumnezeiești tipicul tipărit în cărțile bisericești? Se ține dumnezeasca liturgie la sărbători și de câte ori pe săptămână? Facem toate câte suntem datorii a face și ne reținem, dela cea ce ne este oprit să facem?

Este cuviincios să mergem în tot locul unde merg mirenii și sunt preoților permise toate câte mirenii sunt permise?

Să venim la estetică: Care costum preotesc este pentru stradă sau când este prescris se purtăm reverențele? Este un cerculariu din anul 1851, atunci însă era absolutism, totuși se se îmbracea cum vrea, nu e bine, că scade demnitatea preoților.

Astfel ne întrebăm și despre tunderea părului spre a-l cultiva, unii preoți au ajuns mai, mai a-și rade și barba și mustățile. Bine, — eu cer însă — o uniformitate, că altcum formăm caricaturi. Sunt apoi alte ocupațiuni vătămătoare, nu le pomenesc, că sunt cuprinse în §. 181 din Comp. Drept. canonic, întreb însă, cine le controlează?

Scopul nostru este: *Vaza bisericii*; înaintînd precum înaintăm, scade această vază și cauza este lipsa disciplinei.

Revenim a zice: de avem o fîie bisericescă ne mai trăgea atențiunea și mai rezonam și ne acomodam. Când toate branșele au foi speciale; când biserica română din România, din Bucovina și diecesele noastre din Ungaria au foi bisericești speciale întreb: preoții cei mândri din archidieceasa Transilvaniei, urmașii lui Lazar și ai Marelui A. Șaguna nu află o scădere, că nu au o asemenea fîie bisericescă în Archidieceasă? De mult, de mult s-a fost reclamat această necesitate, dela anul 1880. Atunci s'a cerut înființarea unei foi bisericești în Archidieceasă.

De o parte și alta a trăsuri, slujitori de ai isprăvniciei, ținînd de trăsura la hopuri mari, la scoborîșuri. Îndrît, pe cît se puteau ține de alai, un iuruș de flăcăi țărani călăreți, cari se luau după trăsuri din sat în sat.

Noi agitarăm cu mîndrie drapelele cusute de Adela, Papa Ballif și toți ai lui salutară, țărani strigară „ura”... Géba, Vodă nu se opri de loc.

— *Quel mal élevé!* zise dînsa. Să nu se oprască, cînd a văzut că eram noi, cucône și duduici!

— Hei, nu-i degéba Vodă! observă Fîfine-maman.

Mai multe zile trecerea ca fulgerul a lui Mihai Sturdza-Vodă prin Oșlobeni fu obiectul conversațiilor la curtea boerescă ca și la circuma satului.

Amintirea acestei călătorii e legată în mintea mea de amintirea unei nedreptăți ce avui de suferit din partea lui grandmaman. Patul meu era așezat într'o mică cămăruță, avînd comunicațiune cu camera în care învîtam dimineța cu grandmaman Duvivier. Lîngă patul meu, într'un dulap, Fîfine-maman punea multe ôle cu lapte la prins. Lui Alfred îi plăcea smîntîna foarte mult.

Căți-va bărbați zeloși ai bisericii noastre s'au pus și au înființat foia „Telegr. Român”, care curînd a încetat. În această foia s'au publicat articli pe terenul bisericesc școlar destul de însemnați. Dîouăzeci de ani au fost destul timp de gîndit; ar trebui acum să se înființeze acea fîie bisericescă.

Dela Reuniunea femeilor române din Sibiu.

Raportul general pe anul 1899.

Onorată adunare generală!

Reuniunea noastră s'a întemeiat în scopul declarat de a se pune în serviciul culturii naționale. Întrîga ei activitate de 20 ani și-a consacrat-o promovării acestei culturi la femeia română — în credință, că prin această ajută a se delătura una dintre principalele pedeci ale propășirii și consolidării noastre preste tot.

Vă este, credem, tuturor cunoscut, că în lipsa de școle speciale românești, femeia română a fost necesitată a cerceta institute străine atît de limbă cît și de legea noastră, unde prin datine morale, religioase și naționale străine li s'a infiltrat dragostea pentru o civilizație străină. Aceste datine, această civilizație, devenind fetele mame, au fost răspândite fatalmente în cerc mai larg, formînd o stavilă pentru răspîndirea culturii românești și-a deprinderilor noastre specifice. Nu totdeauna un Român crescut în spirit străin pôte avea dragoste deplină pentru lucrurile românești, în deosebi nu va avea simțul adevărat pentru produsele literaturii românești, cari sunt principalii reprezentanți ai culturii naționale.

Iată cauzele pentru cari prima instituțiune întemeiată de Reuniune inomis a trebuit să fie o școală, în care să se prelégă în limba noastră, și să se implanteze în copile dragostea pentru tot ce e românesc, în deosebi pentru o lectură românească.

Tot din aceste cauze proxima instituțiune, ce Reuniunea dorește a înființa, încă va fi o școală, anume un pedagogiu de fete, pentru care a aflat un sprijin atît de frumos la publicul românesc, ca o dovadă că ideea e tocmai la timp venită.

Aceste două instituțiuni au format și vor trebui să formeze principalele noastre preocupățiuni în viitorul mai apropiat, și numai după întemeierea și deplina consolidare a acestora vom putea să ne aruncăm privirile și mai departe.

Nu vom uita, se înțelege, nici de datorințele noastre sociale.

Pe temeiul acestora ne simțim îndreptățiți a apela, și cu ocaziunea această la sprijinul publicului nostru, și în special al membrilor Reuniunii; căci numai astfel vom fi puși în poziție de a putea desvolta o activitate tot mai salutară.

Aceste premerse, să ne dați voia, ca în conformitate cu dispozițiile statutare, să

Vă prezentăm următorul raport despre activitatea comitetului, menită a promova ideile mai sus atinse, precum și despre mersul afacerilor Reuniunii în general dela ultima adunare generală încôce.

I.

În decursul anului 1899 comitetul D. Vostre a ținut 11 ședințe, în care pentru rezolvirea agendelor Reuniunii a luat 53 concluse.

Comitetul s'a constituit în ședința sa dela 3 Iulie v. 1899, alegându-se presidentă, d-na Maria Cosma, și vice-presidentă d-na Ioana Bădilă, iar funcționari: d-nii Dr. Ilie Beu și Iulian Popescu, cel dintău secretar și cel de-al doilea casar.

Și în acest an a trebuit a se ținea o ședință de doliu în urma decedării fericitei Ioana Bădilă, care o parte însemnată a activității sale a consacrat-o Reuniunii, și care nici la mörte nu și-a uitat de societatea, a cărei vice-presidentă a fost apröpe 19 ani. Comitetul a dat expresiune condolenței pentru pierderea distinsei sale vicepresidente prin ridicare și la protocol, a ales o delegațiune de trei dame, care a exprimat familiei condolența comitetului, a participat conform hotărîrii — în corpore la înmormîntare, iar pe sicriul defunctei a pus o frumoasă cunună cu inscripția: „Neconținut ai lucrat pentru națiune, memoria îți va fi eternă, — Reuniunea femeilor Române din Sibiu.”

Neuitata vice-presidentă prin dispoziție testamentară a donat Reuniunii suma de 1000 coröne, fără nici o condiție restrîngătoare. Deja la două săptămăni după înmormîntarea defunctei dl. Ioan Bădilă, fost jude de tribunal, aș achitat acest legat, care a fost adaus la fondul inalienabil.

Chestiunea alegerii unei alte vicepresidente în locul repozatei Ioana Bădilă s'a discutat în mai multe rînduri. Comitetul însă totdeauna a convenit în părerea de a-se amăna alegerea. Astfel postul de vice-presidentă astăzi nu e ocupat; alegerea se va efectui după adunarea generală, care va avea să întregască comitetul prin alegerea unui nou membru în locul repozatei Ioana Bădilă.

Dintre conclusele aduse de comitet mai remarcabil este cel referitor la subvenționarea cu 600 coröne la an a cursului pedagogic întemeiat de comitetul central al Asociațiunii, pe lîngă școla civilă de fete. Această sumă se dă din interesele capitalului adunat în scopul special de a se întemeia un pedagogiu de fete. La aducerea concludului acestuia, comitetul a fost condus de motivul, că înființarea unei preparandii de fete — considerînd insuficiența mijloacelor Reuniunii — nu i-se pare realizabilă în viitorul apropiat, și că cursul amintit este propriu a ameliora neajunsurile actuale, privitoare la pregătirea pedagogică a fetelor. Credem a afla complăcerea onoratei adunări în această privință.

În fine mai avem onorul a raporta, că membrul din comitet, d-na Elena Lucuța a abzis; în urmăre și locul dănsai este a se întregi de această adunare generală.

(Va urma)

Intr'o dimineță, pe cînd eu dormeam, el intră în camera mea, deschise dulapul și hăplăi cu degetele smîntîna de pe cîte-va ôle. Eu mă trezesc, tocmai cînd amicul meu închidea dulapul după isprava ce făcuse.

— Să nu mă spui, dacă ții la mine, îmi zise Alfred.

Cînd Fîfine-maman dete de ôlele smîntănite de Alfred, eu, bietul, fui acuzat de crimă. Fiînd-că tăceam, căci nu voiam să denunț pe criminal, cu atît mai mult erau convingi toți că isprava o făcuse „Basile”, cum îmi ziceau toți cei din casă... Alfred n'avu onestitatea să se acuze pe sine și și eu sufeream martiriul unei șederi în genunchi și a unei pedepsiri la masă cu privațiune de „tarte aux cerises” care atît îmi plăcea. Nedreptatea de atunci n'am uitat-o, deși Alfred mă răsplăti, aducîndu-mi în buzunar, afară, după masă, o parte din turta lui cu cireșe.

În tîmna anului al treilea, se întimplă în Piatra un eveniment care avea să aibă o înfrîurire mare asupra vieții mele. Costache Nanu, adjunctul de la școla publică primară, era strămutat, după a lui cerere, la școla preparandă de la Trei-Erarchi din Iași. I se făcuse această favóre, pentru-că voia să-și continue studiile de drept la Academia Mi-

hăileană. Junele învățător își făcuse nume bun la Piatra. De hatîrul lui începuseră a-și da copiii la școla publică și unii din boierimea județiană. El convinse pe mama că ar trebui să mă pregătescă ca să mă bage în internatul de la Academie, ca să urmez o școală regulată. Invoiala fu făcută: mama mă va aduce la Iași — căci tocmai se împlineau cei trei ani de invoială cu Ballif — și mă va da la d. Nanu, ca să mă pregătescă de examen de admitere între bursierii gimnasiului.

Cîte-va zile după ce C. Nanu plecase din Piatra, mama veni la Oșlobeni să mă ia cu toate lucrurile ce avem acolo. Zi de doliu fu pentru mine acea a separațiunei de familia Ballif. Alfred a plîns; am plîns și eu, ba chiar și grandmaman, cea severă, mă îmbrățișă și mă dismerdă, ca și Fîfine-maman și Adela și Duduia. Alfred îmi umplu ghiozdanul de cărți cu petici de tot felul să le dau surorilor pentru ca să facă rochii păpușelor, iar mie îmi dăruia un cuțitaș de care mai mulți ani nu m'am despărțit. L'am pierdut, fiind la Iași. Ce rău mi-a părut!

V. A. Urechidă.

Revistă externă

Revoluția din China.

„Agenția Wolff” comunică o știre dela consulul german din Tsifu de cuprinsul, că chinezii au pus torpede lângă *Taku*, și și-au concentrat trupele din Sanghuj-Kvang. Comandanții puterilor străine au adresat un ultimatum către comandanții fortărețelor chineze din *Taku*, ca până în 17 l. c. să-și retragă trupele, dar chinezii drept răspuns au deschis focul, la care li s'a răspuns din partea corăbiilor germane, ruse, engleze, franceze și japoneze.

Din *Peking* sosesc știri mai grave, a-nume că boxerii ar fi atacat ambasadele europene dar au fost respinși; pe ambasadorul Germaniei l'ar fi omorât. Trupele puterilor aliate sunt în drum spre *Peking*; chinezii au tăiat însă comunicația pe liniile ferate și astfel ajutorul grabnic, ce l'cer creștinii primejduiți numai cu greu li se poate da.

Monarchia noastră încă ia parte activă la suprimarea revoltei boxerilor. Pentru sprijinul trupelor austro-ungare, cari conlucrează în mână cu puterile celelalte, sunt conșignate la *Triest* un batalion de infant. din reg. 97, și mai multe vase de război la *Pola*.

Crisă ministerială în Italia.

Abia s'a întrunit camera italiană eșită din nouăle alegeri, și a fost deschisă prin mesagiu regal, și deja se semnalază, că opoziția e neînduplecată în ce privește pretenziunile ei cu privire la modificările regulamentului camerei. Președintele camerei *Gallo* a avut tratative în privința aceluia cu opoziția, însă acesta a pășit cu dorințe mai exagerate, decât cele anterioare, așa că ministrul președinte *Pelloux* neputându-le împlini a anunțat regelui demisiunea cabinetului. Deocamdată regele și-a rezervat deciziunea, încredințând pe miniștrii până la alte dispoziții cu purtarea agendelor.

NOUTĂȚI

Chirotonire. I. P. S. S. Domnul arhiepiscop și metropolit *Ioan Metianu*, a chirotonit azi dimineață, în capela arhiepiscopescă pe diaconul *Dimitrie Sângeorzan*, întru presbiter, ear pe clericii din cursul al III. *Zeno Popovici*, *Virgil Cioban*, *Georgiu Burlea*, *Constantin Flămînd*, *Ioan Hopârtean*, *Corneliu Popescu*, *Ioan Sălăgean*, și *Nicolau Șandru*, i-a chirotonisit întru cetitori.

Referadă în afacerile esactorale. În ședința plenară de Luni a consistoriului arhiepiscopescan conform propunerii senatului episcopesc, sub rezerva aprobării ulterioare din partea sinodului arhiepiscopescan, s'a luat concludul, ca „în afacerile esactorale, acei oficiali, cari provăd cauzele să le și refereze în ședințele senatului, având ei numai vot consultativ”.

Acastă dispozițiune interinală nu are însemnătatea personală, care i-o atribue „*Tribuna*” și nu învâlvă nici o înaintare în rang a oficialilor din senatul episcopesc.

Principesa Josefina de Hohenzollern, mama regelui României a repausat la 19 Iunie n. în Sigmaringen. Regele Carol a plecat împreună cu moștenitorul de tron *Ferdinand* pentru a asista la înmormântare. Principesa Josefina, a fost fca ducelui de *Baden*, născută la 1813, s'a căsătorit la 1834 cu ducele de *Hohenzollern* *Carol Anton* și dela 1885 a rămas văduvă, trăind în cea mai deplină retragere.

Dar. Nobila româncă *Maria Jugărean* din Săcădate a făcut bisericii noastre din numita comună o donațiune de 200 corone, cu scopul ca din camete o parte să primescă parochul pentru parastas, ear alta să se folosească la înfrumșetarea bisericeii.

Preot militar. „*Foia oficioasă*” publică numirea d. *Ioșif Serafin* preot în *Borloveni*-vechi (*Caransebeș*) de capelan militar în *Plevlje* (*Bosnia*). E primul cas, că un preot gr. or. căsătorit, și cu familie a fost numit într'un atare post, precând la reformați și luterani, asemenea casuri nu sunt excepțiuni.

Fiind poziția materială a preoților militari destul de bine asigurată, dâșii își pot crește după recerînțele timpului familia, și acesta are dreptul la unele favoruri în multe privințe ca și a celorlalți ofițeri și funcționari, cari aparțin în legăturile active ale armatei.

La școala comercială superioară gr-or. din Brașov examenul de maturitate se va ține în 12—14 Iunie v. în sala festivă a edificiului central; ear examenele de clasă (în sala de desen dela 7—12 ore) conform programului următor: 16 Iunie: cl. I. din religie (prof. Dr. St. Stinghe), limba română (N. Sulică), istorie (G. Vătășan) și matematică (A. Ciortea); 17 Iunie: cl. II. din religie (Dr. S. Stinghe, limba română (N. Sulică), cunoștințe de drept (I. Socaciu), aritmetica comercială (I. C. Panțu), franceza (A. Vlaicu); 19 Iunie: cl. I. din fizică (A. Ciortea), franceză (Dr. C. Lăcea), principii comerciale (I. Socaciu), l. germană (A. Ciortea); 20 Iunie: cl. II. din limba maghiară A. Bănciu), matematică (A. Ciortea), geografie (G. Vătășan), chimie și merceologie (A. Vlaicu); 21 Iunie: cl. I. din limba maghiară (A. Ciortea), aritmetica comercială (I. C. Panțu), geografie (G. Vătășan); 22 Iunie: cl. II. din economie (I. Socaciu), limba germană (A. Vlaicu), istorie (G. Vătășan). La 29 Iunie încheierea festivă și distribuirea premiilor și testimoniilor școlare. Direcțiunea școlii invită la examene la fel la festivitățile de încheiere pe părinții elevilor, pe amicii și binevoitorii școlii.

Presiunea Evreilor. Secția din Viena a alianței universale israelite a ținut zilele trecute o adunare, în care a decis se ceară intervenția președintelui ei *David cav. de Gutman* pe lângă marii bancheri evrei, de a nu face guvernului român nici un fel de împrumut, până ce nu va aduce o ușurare în starea Evreilor din România.

Cești din urmă după-ce au supt tot sucul țerii, fiind anul trecut în România recolta rea, natural că au trebuit să simtă și ei situația generală strimțorată și fiind devisa lor „ubi bene, ibi patria”, o iau la tâlpășita. E mai mare sgomotul însă, decât faptul însuși, deoarece mulți evrei pleacă simplu dintr'un oraș român și se așază în altul, fără a emigra din țară, deși li se fac toate înlesnirile de plecare.

Din sodal franzelar — doctor în filosofie. În Viena a fost promovat în zilele acestea un fost sodal franzelar la gradul de Dr. philosophiae. Numele noului promovat e *Constantin Horna*, s'a născut în 1869 în *Saaz* (*Boemia*) și a fost mai întâi 3 ani ucenic de franzelar, mai în urmă 4 ani sodal în această meserie. În decursul timpului de patru ani ca sodal s'a ocupat pe cale privată cu studiul și a dus-o ca autodidact atât de departe, că a absolvat cele 8 clase gimn. și a depus maturitatea cu calcul „distins” ocupându-se ziua cu studiul, ear noaptea cu covrigăria. La primirea titlului de doctor a avut bucuria de a vedea prezenți și pe bătrânii, dar viguroșii sei părinți.

Teatrul maghiar din Cluj a fost obiectul desbaterilor unei anchete în ministerul de interne conchimate de ministrul-președinte *Széll*. Membrii anchetei au avut să se pronunțe asupra a două întrebări: 1) dacă e de lipsă o reedificare a teatrului și 2) să fie ținut în administrația statului, sau să se dea unei întreprinderi private. Părerile au diferit, dar impresia generală e, că teatrului îi lipsește buna conducere artistică; edificiul actual nu e destul de apărat contra focului și dorința e să fie dat în grija statului.

Ômeni înșelători. Este lăsat între credincioșii noștri răul obicei, de a cumpăra vestimente bisericești, pecat de rele, peată de scumpe, mai ales dela jidani galițieni, cari cutrieră țera dealungul și dealatul.

Mai puțin cunoscută va fi însă rafineria, cu cari acești călători ademenesc pe creștinii neesperți ca privați și chiar pe preoți și comitetele noastre parochiale, ca să le cumpere cu bani grei rizele lor lipsite de ori-ce valoare, împodobite însă cu lucii scilpitori, care țin de azi până mâine.

Intre aceste rafinerii jidovesci se numără:

1. Mituirea unuia san altuia dintre factorii decizetori în parochie. Ce-l ține pe ji-

danul 5—10 fl., când îi acată în spate o marfă, ce nu face 10 fl., cu câte 80—120 fl.

2. Culața lingușitoare a evreului, cu care dă pe credit „asta haină prețioasă” și — nu-i trebuie „nici un crucer” — numai „un mic wechsel” îi trebuie jidanului. — Și biet românul, care nici nu știe ce face când subscie wechsel, se bucură s'ermanul de negoț bun, apoi la vară „va da Dzeu”, și va plăti!

Se abstragem acum dela faptul în sine rușinos, — ore nu cugetă ômenii noștri la aceea, că cu haina deodată ei plătesc jidovului pe lângă oribilele percente, cu care după cum în general este cunoscut, lucră ori-care jidov, încă și lunga călătorie a „vigecului” din Galiția până aici? Și nu cugetă ei, că subscind acestuia schimb, s'au dat victimă vampirului? A băgat pe creștinul, ori biserica, în datorii, unde nu era nici o lipsă de datorii? Nu cugetă ei, că cu prețul jumătate și-ar putea procura vestimente bune și trainice în locul rizeilor jidovesci?

Protopopul nostru din *Murș-Oșorheiu* dând de urmele acestor voyageur-i cari cutreeră satele, a atras atențiunea organelor subalterne a feri poporul de contactul și intrarea în daraveri cu jidovii galițieni, pentru că a experiat din mai multe casuri cât de amar și scump au plătit creștinii noștri dimiteria lor în negoțe cu aceia.

Drept ilustrare a acestora prezentăm aici un cas concret:

Iată cuprinsul cărtei postale, primită mai deunazi de episcopul *Nicolae Moldovan* din *Curtiaia* (tract. *Murș-Oșorheiu*) din partea lui *Simon Maschler*, șeful casei din *Tarnow*, care liferăză prin agenții sei vestimente bisericești:

„Dacă crezi, că-ți voi cinsti suma restantă de 11 cor. 86 fl. împreună cu interesele de întârziere după 120 cor. te înșeli foarte. Nu-ți voi ceda nici un filer și dacă nu-mi vei trimite suma de sus în 8 zile, afacerea o voi preda avocatului pentru pornirea execuției. Voi face tot posibilul pentru a-mi căpeta banii și nu te voi mai aștepta”.

Drept lămurire amintim că numitul episcop ademenit de un agent ovreu cumpărase încă în 1897 nise rize jidovesci, cari nu plăteau 20 fl. cu prețul de 75 fl. pe credit, cu gândul că va colecta prin popor și le va plăti. — N'a putut colecta nimic și după 3 luni jidanul la pârît. Omul a căzut sub execuție, de judecat fiind în contumacia de către judecătoria din *Tarnow*, unde ovreul și scrisese cambiul-plătibil. S'a rugat creștinul de biserică și biserică la 11 dec. 1899 a plătit totă pretensia jidanului.

Acum la 11 Maiu 1900 jidanul mai pretinde 11 corone 86 fl. spese procesuale și camete de întârziere după suma de 120 corone.

Casuri de aceste sunt sute. Ôre nu vom învăța odată a ne feri de aceste lipitori? Cei chemați a lumina poporul au datorința să fie la postul lor și în privința aceluia, și se povățuiască pe credincioșii lor a procura ornate bisericești și alte utensilii trebuincioase dela „*Tipografia și librăria diecesană*” din *Caransebeș*, unde precum știm se află în deposit.

Programa

examenelor publice la finea anului școlar 1899/1900 în seminariul pedagogico-teologic „*Andreian*” al arhiepiscopescii ortodoxe române transilvane

A. Secțiunea teologică.

În 17 Iunie st. v. înainte de amăzi: Teologia morală, cursul II. cu profesorul Dr. I. Stroia; după amiazi Introducerea în teologie, cursul I. cu profesorul Dr. I. Stroia.

În 19. a. m. Pedagogia cursul III. cu profesorul Dr. I. Stroia; p. m. Isagogia cursul I. cu profesorul I. Ghibu.

În 20 a. m. Pastorală și Liturgica cursul III. profesorul Dr. E. Roșca; p. m. Cântări bisericești cursul III. cu profesorul D. Cunțan.

În 21. a. m. Dogmatica cursul II. cu profesorul Dr. P. Șpan; p. m. Economia cursul III. cu profesorul D. Comșa.

În 22 a. m. Didactica cursul II. cu profesorul Dr. P. Șpan.

În 23 a. m. Istoria bisericească curs. I. cu profesorul Dr. I. Stroia; p. m. Dreptul canonic, cursul III. cu profesorul Dr. P. Șpan; Esegesea și Ermeneutica, cursul I. cu profesorul I. Ghibu.

În 26. a. m. Psihologia cursul I. cu profesorul Dr. P. Șpan; p. m. Musica vocală. Toți elevii cu profesorul T. Popovici.

În 27. a. m. Limba și literatura română, cursul I. cu profesorul Dr. D. P. Barcian; p. m. Omiletica cursul III. cu profesorul I. Ghibu.

În 28 Conferență.

În 29. Serviciul divin și încheierea festivă a anului școlar 1899/1900.

În 30. Estradarea testimoniilor și absolutorilor.

B. Secțiunea pedagogică.

În 17. a. m. Limba maghiară, cursul I. cu profesorul Dr. E. Roșca; p. m. Istoria universală, Limba maghiară cursul II. cu profesorii I. Ghibu, Dr. P. Șpan.

În 19. a. m. Pedagogia cursul III. cu profesorul Dr. I. Stroia, Limba română cursul I. cu profesorul Dr. D. P. Barcian; p. m. Limba maghiară, cursul III. cu profesorul Dr. E. Roșca, Botanica cursul II. cu profesorul Dr. D. P. Barcian.

În 20. a. m. Istoria pedagogiei cursul III. cu profesorul Dr. I. Stroia, Religionea cursul II. cu profesorul I. Ghibu, p. m. Cântări bisericești cursul III. cu profesorul D. Cunțan, Aritmetica și Geometria cursul I. cu profesorul D. Comșa.

În 21. a. m. Limba română cursul III. cu profesorul Dr. D. P. Barcian, p. m. Economia cursul III. cu profesorul D. Comșa, Religionea cursul I. cu profesorul I. Ghibu.

În 22. a. m. Didactica cursul II. cu profesorul Dr. P. Șpan, Zoologia cursul I. cu profesorul Dr. D. P. Barcian; p. m. Fizica și Chimia cursul III. cu profesorul D. Comșa.

În 23. a. m. Istoria și constituția patriei curs. I. cu profes. I. Ghibu; p. m. Limba română cursul II. cu profesorul Dr. D. P. Barcian, Gimnastica cursul I. II. și III. cu profesorul Dr. P. Șpan.

În 26. a. m. Religionea cursul III. cu profesorul I. Ghibu, Aritmetica și Geometria cursul II. cu profesorul D. Comșa, Psihologia cursul I. cu profesorul Dr. P. Șpan, p. m. Musica vocală și instrumentală. Toți elevii cu profesorul T. Popovici.

În 27. a. m. Geografia cursul I. cu profesorul D. Comșa; p. m. Mineralogie cursul III. cu profesorul Dr. D. P. Barcian, Geografie cursul II. cu profesorul D. Comșa.

28. Conferență.

29. Serviciul divin și încheierea festivă a anului școlar 1899/1900.

30. Extradarea testimoniilor și absolutorilor.

Sibiiu din conferința corpului profesoral, ținută la 5 Maiu 1900.

Direcțiunea.

ECONOMIE.

Raportori economici specialiști în străinătate.

Înaltul minister r. u. de agricultură ne vestește, că a trimis în calitate de raportori economici specialiști și cu chemarea de a studia referințele economice din Germania, Danemarca, Holanda, pe bar. *Ieronim Malcomes*, consilier ministerial, cu sediul în Berlin; pentru Englitera și Franca pe *Andrei György*, fost deputat dietal, cu sediul în Londra; pentru țările din Balcani pe *Iuliu Gaal* proprietar, cu sediul în București și pe *Aloisiu Paikert* pentru Statele-Unite americane cu sediul în Washington.

Chemarea mai deaproape a acestora este a studia mersul politicii economice și reformele introduse în economia din statele respective, a fi în curent cu tot progresul făcut și a da Reuniunilor noastre cum și particularilor deslușirile ce li-se vor cere prin mijlocirea ministerului reg. ung. de agricultură.

Sibiiu, 9 Iunie n. 1900.

Comitetul central al „*Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiu*”.

Dem. Comșa,
președinte.

V. Tordășianu,
secretar.

Posta Redacțiunei.

Dșorei V. P. în A., și dlui N. C. înv. V. Cele trimise nu se pot publica.

Nr. 67/1900.

[70] 1

Publicare de licitațiune.

În urma încheierii Vener. Consistoriu archidieceșan din 20 Maiu a. c. Nr. 4383 Ep. comuna bisericea gr. or. din Viștea-inferioară dă în întreprindere înălțarea turnului cu 2-20 m. și facerea de nou a coperișului cu tinichea la acest turn, pe calea licitațiunei publice minuende, care se va ține *Sâmbătă în 7 Iulie st. n. a. c.* în cancelaria comunală din Viștea-inferioară la 2 ore p. m.

Prețul strigărei 2035 cor. 92 fl., în care nu se cuprinde prețul cărămizilor, al nășipului, al lemnului de alăș și cărăușilor, pe cari le dau parochienii în natură.

Oferte se se însinue și dea subscrisului până la ora de licitațiune în scris. Vadiu 5% dela suma arătată, în bani sau hârtii de valoare.

Planul, preliminarul de spese se pot vedea la oficiul parochial gr. or. de aci până la începerea licitațiunei.

Din ședința comitetului parochial gr. or. Viștea-inferioară, în 4 Iunie st. v. 1900.

Nicolae Borza

paroch și președinte al comit. paroch.

Nr. 53 ex 1900.

[68] 2—2

Publicare de licitațiune

Comuna bisericească ortodoxă română Zlagna din protopopiatul Abrudului dă spre zidire un edificiu de școală, constător din două sale de învățământ deplin corespunzătoare din piatră și cărămidă și anume pe calea licitațiunei publice minuende, care se va ține la 18 Iunie st. v. (1 Iulie st. n. 1900) orele 3 d. a. în școala greco-orientală din Zlagna. Prețul strigării este 6200 corone (3100 fl) dela care licitanții au se depună un vadiu de 5%.

Planul, preliminarul de spese, precum și condițiunile de licitațiune se pot observa la oficiul parochial din Zlagna până la începerea licitațiunei.

Din autorizarea comitetului parochial ortodox român din Zlagna.

Zlagna, la 1/14 Iunie, 1900.

Emmanuil Beșă

paroch și președinte al comitetului.

Nr. 334/1900.

[69] 2—3

Concurs

Pentru întregirea postului de capelan, sistemizat în parochia de clasa a II-a Romanos, cu aprobarea Preavenatului Consistoriu archidieceșan Nr. 2734 bis. 1900, prin acesta se escrie concurs în termen de 30 de zile, computat dela prima publicare în „Telegraful român”.

Emolumentele împreunate cu acest post fac 307 fl. 30 cr. sau 614 corone 60 fl., adică jumătate din toate venitele parochului actual, însă fără vre-o pretensiune a capelanului la dotațiunea dela stat.

Concurenții au să-și așternă petițiunile concursuali, instruite conform legilor în vigoare la subsemnatul oficiu protopresbiterial în termenul deschis, și dela publicarea concursului până inclusiv 8 zile înainte de sinodul electoral; concurenții, după prealabila înștiințare a protopresbiterului se pot înfățișa înaintea alegătorilor pentru a cânta respective a celebra și a cuvânta.

Informațiuni mai de aproape se pot lua dela subsemnatul oficiu.

Orăștie, în 27 Maiu 1900.

Oficiul protopresbiterial al tractului gr.-or. al Orăștiei în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Vasile Domșa
protopresbiter

Indispensabilă pentru fie-care știutor de carte este cartea intitulată:

Datorințele și drepturile
purătorului de dare,
ce se poate procura dela

Librăria archidieceșană,

Prețul 1 C. 20 fl. + porto 10 fl.

Cuprinde tot felul de îndrumări, cum se purcedem la cumpărări și vânzări de proprietăți, realități, ca se nu plătim dare decât numai câtă se cuvine, cum se ne scăpăm de darea care nu cade în sarcina noastră, ce drepturi sunt împreunate cu plățirea dării, etc.

Din Tipografia și librăria archidieceșană, Sibiu, se pot procura:

Pribeag

de

Ioan Iosif Sceopul.

Prețul broș. 1 cor. 50 fl.

De pe la noi,

nuelete de

D. V. Păcățianu

1889—1891.

Prețul broșat 2 corone

Din tainele vieții,

novele și schițe

de

Margareta Moldovan.

Broș. à 2 cor.

Din vremuri apuse,

de

Judita Secula născută Truța.

Broș. à 1 cor.

Saisonul de primăvară și de vară
1900.

Stofe de Brunn veritabile

Una bucată de metri 3.10 lungă, pentru un rând complet de haine de bărbat (Roc, pantaloni, vestă,) costă numai

fl. 2.75, 370, 480 de lână veritabilă de oae
fl. 6. — și 6.90 de lână mai bună veritabilă de oae
fl. 7.75 din lână fină veritabilă de oae
fl. 8.65 din lână foarte fină veritabilă de oae
fl. 10. — din cea mai fină lână veritabilă de oae.

Una bucată stofă pentru un rând de haine-salon fl. 10. — deasemenea espedează cu prețurile de fabrică stofe pentru pardisiu, lodeu pentru turiști cele mai fine kamgarne etc. etc. depositul real și recunoscut în destul ca solid:

Siegel-Imhof în Brunn.

Mustre gratis și franco. Liferarea conform mustrei se garantează. [56] 13—40

Avantajele mușterilor privați, de a comanda stofele direct dela firma de mai sus, dela fabrică, sunt foarte însemnate.

Op premiat de Academia Română.

Semințe
din
Agrul lui Christos.

Cuvântări bisericesci

de

Zacharia Boiu,

asesor consistorial, protopresbiter etc.

Cu binecuvântare arhierescă.

Tom. I.: cuvântări la toate Duminicile de preste an.

„ II.: „ „ „ prasnicele și sărbătorile,
precum și la casuale bisericesci.

„ III.: cuvântări la înmormântări, parastase etc.,

Prețul fiecărui tom 3 corone și porto postal.

Se află de vânzare la autorul și la

Tipografia și librăria Archidieceșană
Sibiu.

Conspectul cărților bisericesci

ce se pot procura din

Tipografia și librăria archidieceșană,
Sibiu.

Acaftistul prea sf. născătoare de D-șu și alte rugăciuni, ediț. 1898, simplu legat fl. —.85 cr., frumos legat fl. 1.05, în piele roșie fl. 1.25, ediția de lux fl. 2. — și fl. 2.60, peluche fl. 3.85

Apostol legat „ 5.75

Anthorismos sau „deslușire comparativă asupra broșurei Dorințele dreptcredinciosului cler din Bucovina”, în limba română sau germană dela fl. —.50 la „ —.25

Biblia ilustrată, testam. vechiu și nou, cu cirile nel. fl. 10, leg. „ 15.—

Biografia fericitei Macrina (cu cirile) broș. „ —.20

Carte de rugăciuni, pentru tinerime, legată „ —.15

Chiriadodromion, (cu cirile), nel. dela fl. 10.—, la fl. 6.— leg. „ 8.—

Compendiu de dreptul canonic de A. bar. de Șaguna în limba română sau germană, broșat dela fl. 3.— la „ 1.50

Dumnezeiescile liturgii leg. „ 4.50

Elementele dreptului canonic al bisericea dreptcred. răsăritene de A. bar. de Șaguna „ 1.—

Enchiridion, adică carte manuală de canone cu comentariu de A. bar. de Șaguna, dela fl. 4.— la „ 2.—

Evangelia, (cu cirile), nelegată dela fl. 8.—, la fl. 6.— legată fl. 10.—, fin legată „ 16.—

Genesa Evangeliilor de S. Popescu broș. „ —.80

Hirotonier, pentru sf. de preoți broș. „ 2.—

Icoana celor 3 Ierarhi, pe hârtie „ —.30

Icoana Evangeliștilor, pe hârtie „ —.50

Istoria bisericea ort. răsărit. univers. dela întemeierea ei până în zilele noastre, 2 tomuri de A. bar. de Șaguna, în limba română broșată, dela fl. 3.— la „ 1.50

Istoria bisericească polit. naț. de N. Tinea-Velea (cu cirile) broș. dela fl. 1.— la „ —.40

Liturgia sf. Ioan pe note dela fl. 2.50 la „ 1.—

Manual de studiul pastoral compus de A. bar. de Șaguna broș. „ 1.50

„ teologie morală creștină compus de A. bar. de Șaguna (cu cirile) broș. „ 1.50

Mineile pe 12 luni în 12 volume (se vând și separat) leg. „ 86.—

Molitvelnicul bogat, (cu cirile) nelegat fl. 4.30, leg. fl. 5, fin leg. „ 5.50

cu litere latine (evhologiu) legat. „ 6.50

Octoichul cel mare, cu catavasierul, nelegat dela fl. 17.— la fl. 10.—, leg. „ 13.—

Octoichul cel mic, sau cele 8 glasuri (cu cirile) neleg. 60 cr., legat 80 cr., fin legat „ 1.20

Octoichul cel mic, sau cele 8 glasuri cu litere latine leg. „ —.75

Orologion, (ciaslov), cu cirile, neleg. 60 cr., leg. 70 cr., fin leg. „ 1.20

Penticostariu, (cu cirile) neleg. dela fl. 8.—, la fl. 6.— legat „ 8.—

Pneyma în Nicaeno Constantinopolitanum, studiu estetic-dogmatic de S. Popescu broș. „ 1.50

Psaltirea bogată, neleg. fl. 2.75, leg. „ 4.50

„ prorocului David, (cu cirile) „ 1.—

Rânduială la sfîntirea bisericilor, (cu cirile), nel. fl. 2.— leg. „ 2.50

Scrierea Sf. Ioan gură de aur (cu cirile) broș. „ —.50

Serisori apologetice de apărare din 1867 broș. „ —.50

Telcul Evangeliilor (cu cirile) broș. „ 1.—

Teologia pastorală veche, (cu cirile) broș. dela fl. 1.— la „ —.50

Testamentul nou, (cu cirile) broș. dela fl. 1.— la „ —.50

Triodul cu Strajnicul, (cu cirile) nel. dela fl. 20.— la fl. 12.— leg. „ 17.—